

31997R1103

19.6.1997

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

L 162/1

NAŘÍZENÍ RADY (ES) č. 1103/97

ze dne 17. června 1997

o některých ustanoveních týkajících se zavedení eura

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,
a zejména na článek 235 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽²⁾,

s ohledem na stanovisko Evropského měnového institutu ⁽³⁾,

(1) vzhledem k tomu, že Evropská rada na svém zasedání v Madridu ve dnech 15. a 16. prosince 1995 potvrdila, že třetí etapa hospodářské a měnové unie bude zahájena 1. ledna 1999, jak je stanoveno v čl. 109j odst. 4 Smlouvy; že členské státy, které přijímají euro jako jednotnou měnu v souladu se Smlouvou, budou pro účely tohoto nařízení označeny jako „zúčastněné členské státy“;

(2) vzhledem k tomu, že na zasedání Evropské rady v Madridu ve dnech 15. a 16. prosince 1995 bylo rozhodnuto, že výraz „ECU“ používaný ve Smlouvě jako název jednotky evropské měny je druhový název; že vlády patnácti členských států dosáhly všeobecné shody v tom, že toto rozhodnutí představuje sjednaný a konečný výklad příslušných ustanovení Smlouvy; že evropské měně bude dán název „euro“; že euro jako měna zúčastněných členských států bude rozdělena na jedno sto dílčích jednotek s názvem „cent“; že Evropská rada dále dospěla k závěru, že název jednotné měny musí být stejný ve všech úředních jazycích Evropské unie, s přihlédnutím k existenci různých abeced;

(3) vzhledem k tomu, že Rada přijme nařízení o zavedení eura na základě čl. 106l odst. 4 věty třetí, jakmile budou známy zúčastněné členské státy, aby vymezila právní rámec eura; že Rada stanoví podle čl. 109l odst. 4 věty první Smlouvy ke dni zahájení třetí etapy neodvolatelné přepočítací koeficienty;

(4) vzhledem k tomu, že pro fungování společného trhu a pro přechod na jednotnou měnu je nezbytné poskytnout občanům a podnikům ve všech členských státech dostatečně včas před vstupem do třetí etapy právní jistotu s ohledem na některá ustanovení týkající se zavedení eura; že tato právní jistota v raném stadiu umožní občanům a podnikům optimální přípravu;

(5) vzhledem k tomu, že čl. 109l odst. 4 větu třetí Smlouvy, která umožňuje Radě na základě jednomyslného souhlasu zúčastněných států přijmout další opatření nezbytná k rychlému zavedení jednotné měny, lze jako právní základ použít až poté, co bude v souladu s čl. 109j odst. 4 Smlouvy potvrzeno, které členské státy splňují podmínky nezbytné pro zavedení jednotné měny; že je tedy nutné uplatnit článek 235 Smlouvy jako právní základ pro opatření, která nutně vyžadují právní jistotu; že toto nařízení a výše uvedené nařízení o zavedení eura budou tedy společně vytvářet právní rámec pro euro, přičemž na zásadách tohoto rámce se dohodla Evropská rada v Madridu; že zavedení eura se týká každodenní činnosti veškerého obyvatelstva zúčastněných členských států; že by měla být prozkoumána i jiná opatření než jen ta, která jsou obsažena v tomto nařízení a v nařízení, jež bude přijato podle čl. 109l odst. 4 věty třetí Smlouvy, aby bylo možné zajistit vyvážený přechod, zejména pro spotřebitele;

⁽¹⁾ Úř. věst. C 369, 7.12.1996, s. 8.

⁽²⁾ Úř. věst. C 380, 16.12.1996, s. 49.

⁽³⁾ Stanovisko ze dne 29. listopadu 1996.

- (6) že ECU tak, jak o něm hovoří článek 109g Smlouvy a jak je vymezeno v nařízení Rady (ES) č. 3320/94 ze dne 22. prosince 1994 o konsolidaci stávajících právních předpisů Společenství o definici ECU v důsledku vstupu v platnost Smlouvy o Evropské unii ⁽¹⁾, nebude ode dne 1. ledna 1999 nadále vymezeno jako koš dílčích měn a stane se samostatnou měnou; že rozhodnutí Rady o přijetí přepočítacích koeficientů samo o sobě nezmění vnější hodnotu ECU; že to znamená, že jedno ECU v podobě koše dílčích měn se stane jedním eurem; že nařízení (ES) č. 3320/94 se proto stane překonaným a mělo by být zrušeno; že pokud právní nástroje odkazují na ECU, bude se předpokládat dohoda stran o tom, že se odkazuje na ECU ve smyslu článku 109g Smlouvy a jak je vymezeno ve zmíněném nařízení; že by tato domněnka měla být vyvratitelná, přičemž se přihlédne k záměrům stran;
- (7) vzhledem k tomu, že je všeobecně přijímanou právní zásadou, že zavedení nové měny neovlivňuje trvání smluv a jiných právních nástrojů; že zásada smluvní volnosti musí být zachována; že zásada trvání smluv by měla být slučitelná s tím, na čem se strany dohodly, pokud jde o zavedení eura; že pro posílení právní jistoty a srozumitelnosti je vhodné výslovně potvrdit, že zásada trvání smluv a jiných právních nástrojů se bude vztahovat jak na nahrazení dřívějších národních měn eurem, tak na nahrazení ECU eurem ve smyslu článku 109g Smlouvy a jak je vymezeno v nařízení (ES) č. 3320/94; že to zejména znamená, že u nástrojů s pevnou úrokovou sazbou nemění zavedení eura nominální úrokovou sazbu splatnou dlužníkem; že ustanovení o trvání smluv mohou splnit svůj účel, to znamená poskytnout právní jistotu a průhlednost hospodářským subjektům a zejména spotřebitelům pouze tehdy, jestliže vstoupí v platnost co nejdříve;
- (8) vzhledem k tomu, že zavedení eura znamená změnu měnových předpisů zúčastněných členských států; že uznávání měnových předpisů států je obecně přijímanou zásadou; že výslovné potvrzení zásady trvání smluv by mělo vést též k uznání další platnosti smluv a jiných právních nástrojů v právním řádu třetích zemí;
- (9) vzhledem k tomu, že výraz „smlouva“, používaný k vymezení právních nástrojů, zahrnuje všechny typy smluv bez ohledu na způsob, kterým byly uzavřeny;
- (10) vzhledem k tomu, že až bude Rada jednat podle čl. 109l odst. 4 věty první Smlouvy, určí přepočítací koeficienty eura vůči každé národní měně zúčastněných členských států; že tyto přepočítací koeficienty by měly být používány pro jakýkoli přepočet mezi eurem a národními měnovými jednotkami, jakož i mezi národními měnovými jednotkami navzájem; že při jakémkoli přepočtu mezi národními měnovými jednotkami musí být výsledek určen pevně stanoveným algoritmem; že použití inverzních kurzů pro přepočet by vyžadovalo zaokrouhlování kurzů a mohlo by vést k závažným nepřesnostem, zejména v případě vysokých částek;
- (11) vzhledem k tomu, že zavedení eura vyžaduje zaokrouhlování peněžních částek; že včasné stanovení pravidel pro zaokrouhlování je nezbytné pro fungování společného trhu a také proto, aby byly umožněny včasná příprava a hladký přechod k hospodářské a měnové unii; že tato pravidla nemají vliv na žádnou zaokrouhlovací praxi, zvyklosti nebo vnitrostátní předpisy pro zaokrouhlování, které zajišťují vyšší stupeň přesnosti pro mezivýpočty;
- (12) vzhledem k tomu, že pro dosažení vysoké míry přesnosti při přepočtech by měly být přepočítací koeficienty stanoveny na šest platných číslic; že kurzem na šest platných číslic se rozumí kurz, který má počítáno zleva, počínaje první nenulovou číslicí, šest číslic,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Pro účely tohoto nařízení se:

- „právními nástroji“ rozumějí právní předpisy, správní akty, soudní rozhodnutí, smlouvy, jednostranné právní akty, platební nástroje jiné než bankovky a mince a ostatní nástroje mající právní účinek,
- „zúčastněnými členskými státy“ rozumějí členské státy, které přijímají jednotnou měnu v souladu se Smlouvou,
- „přepočítacími koeficienty“ rozumějí neodvolatelně stanovené přepočítací koeficienty, které přijme Rada v souladu s čl. 109l odst. 4 větou první Smlouvy,
- „národními měnovými jednotkami“ rozumějí měnové jednotky zúčastněných členských států, jak jsou vymezeny den před zahájením třetí etapy hospodářské a měnové unie,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 350, 31.12.1994, s. 27.

— „jednotkou euro“ rozumí jednotka jednotné měny, jak je vymezena v nařízení o zavedení eura, které vstoupí v platnost ke dni zahájení třetí etapy hospodářské a měnové unie.

Článek 2

1. Každý odkaz činěný v právním nástroji na ECU ve smyslu článku 109g Smlouvy a jak je vymezeno v nařízení (ES) č. 3320/94 se nahrazuje odkazem na euro v poměru jedno euro k jednomu ECU. U odkazů na ECU v právním nástroji neobsahujícím takové vymezení se předpokládá odkaz na ECU ve smyslu článku 109g Smlouvy a jak je vymezeno v nařízení (ES) č. 3320/94; tuto domněnku lze vyvrátit, přičemž se přihledne k záměrům stran.

2. Zrušuje se nařízení (ES) č. 3320/94.

3. Tento článek se použije ode dne 1. ledna 1999 v souladu s rozhodnutím podle čl. 109j odst. 4 Smlouvy.

Článek 3

Zavedení eura nepůsobí změnu jakýchkoli ustanovení právních nástrojů ani osvobození od dluhu, ani neopravňuje k nesplnění právních závazků, ani nepřiznává některé ze stran oprávnění takový právní nástroj jednostranně změnit či ukončit jeho platnost. Toto ustanovení se použije, nedohodnou-li se strany jinak.

Článek 4

1. Přepočítací koeficienty budou přijaty v podobě jednoho eura vyjádřeného v jednotlivých národních měnách zúčastněných členských států. Budou vyjádřeny na šest platných číslic.

2. Přepočítací koeficienty nebudou při přepočtech zaokrouhlovány ani upravovány na méně platných číslic.

3. Přepočítací koeficienty se použijí pro přepočty mezi jednotkou euro a národními měnovými jednotkami v obou směrech. Inverzní koeficienty odvozené z přepočítacích koeficientů se nebudou používat.

4. Peněžní částky, které mají být přepočteny z některé národní měnové jednotky na jinou, budou nejprve přepočteny na peněžní částku vyjádřenou v jednotce euro, přičemž tato částka smí být zaokrouhlena, avšak nejméně na tři desetinná místa, a poté budou přepočteny na druhou národní měnovou jednotku. Jiný způsob přepočtu lze použít jen tehdy, přinese-li stejné výsledky.

Článek 5

Peněžní částky, které mají být zaplacený či vyúčtovány, budou při zaokrouhlování po přepočtu na jednotku euro podle článku 4 zaokrouhleny nahoru nebo dolů na nejbližší cent. Při přepočtu na národní měnovou jednotku budou peněžní částky, které mají být zaplacený nebo vyúčtovány, zaokrouhleny nahoru nebo dolů na nejbližší dílčí jednotku, nebo pokud taková dílčí jednotka neexistuje, na nejbližší existující jednotku, anebo podle vnitrostátních právních předpisů nebo zvyklostí na násobek nebo zlomek dílčí jednotky nebo národní měnové jednotky. Vede-li použití přepočítacího koeficientu k výsledku nacházejícímu se přesně ve středu, zaokrouhlí se částka nahoru.

Článek 6

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem vyhlášení v Úředním věstníku Evropských společenství.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Lucemburku dne 17. června 1997.

Za Radu
předsedkyně
A. JORRITSMA-LEBBINK